

”مینی بچی - منش شریر کی اُنٹی کا پرہنڈا رچتی، اُتما کی اُنٹی وا

چڑھتی کلا کا ساڈن باپ ہین بتلاتی ہئ، یہ باپ کی ریسپانسیبلٹی ہئ“

پرشن :- سدا بچون کی اُنٹی ہوتی رہی اُسکی لیٹی باپ کوُن کوُنسی شریمت دیتی ہئ؟
 اُتر :- بچی، اُنٹی کی لیٹی 1- سدا یاد کی یاترا پر رھو۔ یاد سین ہین اُتما کی کت
 نکلینگی۔ 2- کپی پی بیٹی کو یاد نہین کرو اوُر آگی کی لیٹی کوٹی آس نہ رکو۔ 3- شریر
 نرواہ کی لیٹی کرم پلي کرو لیکن جو پی ٹائیر ملي وهه ویست نہین کرو۔ باپ کی یاد پر
 ٹائیر سقل کرو۔ 4- کم سین کم آن گھنٹا ایشوریہ شیوا کرو تو تمھاری اُنٹی ہوتی رھینگی۔

اوم شانتی . روحانی باپ بٹن روحانی بچون کو اُتوا اُتمائون کو سمجھاتی ہئ۔ منش
 کھتی ہئ اُتما کی ریسپانسیبلٹی ہئ پر ماتما کی اوپر۔ وہی سپ اُتمائون کی اُنٹی اوُر من
 کی شانتی کا راستا بنا سکتی ہئ۔ اُتما رھتی ہئ پُرکتی پر سپ سین نیاری۔ اُکثر کرکی
 رو ب ہوتی ہئ شریر پر، یہاں پُرکتی پر نہین۔ پل سر پر درد پرینکا پرنتو جو اُتما کا تخت ہئ
 وہاں کوٹی تکلیف نہین ہونگی۔ کیونکہ اُس تخت پر اُتما وراجمان ہئ۔ اب اُتما کی اُنٹی
 کرنی والا اُتوا شانتی دینی والا سرجن تو ایک ہین پر ماتما ہئ۔ جب اُتما کی اُنٹی ہو تب اُتما
 کو ہیلت ویلت پی ملي۔ شریر کو تو کتنا پی کرو اُس سین کوٹی اُنٹی نہین ہونگی۔ شریر
 کی کچ نہ کچ کتپت تو رھتی ہین ہئ۔ اُتما کی اُنٹی تو سوا باپ کی کوٹی کر نہ سکی۔
 اوُر سپ دنیا پر شریر کی اُنٹی کا پرہنڈا رچتی ہئ، باقی اُتما کی چڑھتی کلا وا اُنٹی ہوتی
 نہین ہئ۔ وهه نو باپ ہین سکلاتی ہئ۔ سارا مدار اُتما پر ہئ۔ اُتما ہین 16 کلا بنتی ہئ قر اُتما
 ہین بلکل کلا رھت ہو جاتی ہئ۔ 16 کلائین بنتی ہئ قر کلا کم کئی ہوتی ہئ، یہ پی
 باپ ہین سمجھاتی ہئ۔ باپ کھتی ہئ سٹیگ پر تمکو بہت سک تا۔ اُنیہ کسی سنسنگ پر اُتما
 کی اُنٹی کئی ہو یہ بات نہین سمجھاتی جاتی ہئ۔ وهه جسمانی نشی پر رھتی ہئ، دیہ
 ایمان پر ہئ۔ باپ تمکو دیہی ایمانی بناتی ہئ۔ اُتما جو تموپرڈان بنی ہئ اسکو ستوپرڈان بنانا
 ہئ۔ یہاں سپ ہئ روحانی باتین، وہاں ہئ جسمانی باتین۔ سرجن لوگ ایک ہارت نکال دوسرا
 ڈالتی ہئ۔ اُنکا اُتما سین کوٹی تعلق نہین۔ اُتما تو پُرکتی پر رھتی ہئ، اُنکا آپریشن آد
 کچ نہین ہوتا۔

اچا، باپ سمجھاتی ہئ کہ اُتما کی اُنٹی تو ایک ہین وار ہوتی ہئ۔ اُتما جب تموپرڈان
 ہو جاتی ہئ تب اُتما کی اُنٹی کرنی والا باپ آتا ہئ۔ اُنکی بگر کسی پی اُتما کی چڑھتی
 کلا ہو نہ سکی۔ باپ کھتی ہئ یہ چپی چپی تموپرڈان اُتمائین میری پاس آنہ سکی۔ تمھاری
 پاس جب کوٹی آتی ہئ تو کھتی ہئ شانتی کئی ملي اُتوا اُنٹی کئی ہو؟ پرنتو یہ نہین
 جانتی کہ اُنٹی کی باد ہر کھان جائینگی؟ کیا ہونگا؟ پُکارتی ہئ پنت سین پاون بناؤ، جیون
 مُکتی ڈام پر لی جائو۔ تو اُتمائون کو ہین لی جائینگی نان۔ شریر تو یہاں ختم ہو جائینگی۔
 پرنتو یہ باتین کسکی بڈی پر نہین ہئ۔ یہ ہئ ایشوریہ مت، باقی وهه سپ ہئ مانو مت۔
 ایشوریہ مت سین ایکدم آسمان پر چڑھ جاتی ہو شانتی ڈام سکڈام پر، قر ڈراما اُنوسار نیچی پی
 اُترنا ہین ہئ۔ اُتما کی اُنٹی کی لیٹی باپ کی سوا اوُر کوٹی سرجن نہین۔ سرجن قر تمکو

آپسماں بناتي هئ. ڪوئي تو بهتون ڪي اُنتي اچي ڪرتي هئ. ڪوئي ميڊيئر، ڪوئي ٿرڊ اؤرون ڪي اُنتي ڪرتي هئ. آتمائون ڪي اُنتي ڪا جوابدار هئ هين ايڪ باپ. دنيا ۾ يهه ڪسڪو معلوم نهين هئ. باپ ڪهتي هئ ان ساڌوئون آڌ ڪا پي اڏار ڪرني مئن آتا هون. پهلي جب آتما آتي هئ تو پوئر هين آتي هئ. اب باپ آتي هئ سيڪي اُنتي ڪرني. نمبروار پرشارت اَنوسار تمهاري ديڪو ڪتني اُنتي هو جاتي هئ. وهان تمڪو شري رپي فرست ڪلاس ملتا هئ. باپ هئ هين اوناڻي سرجن. وهي آڪر تمهاري اُنتي ڪرتي هئ. تو تر اونچ تي اونچ اپني سويت هوم ۾ چلي جائينگي. وو لوگ مون (چندرما) پر جاتي هئ. اوناڻي سرجن تمڪو اُنتي پراپت ڪراني ليئي ڪهتي هئ مامڪم ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. باپ وشو ڪي بچون ڪو لبريت ڪرتي هئ. جب تر سورب ۾ جائينگي تب سڀ شانتي ڌار ۾ هونگي. باپ ڪتتا ونڊر فل ڪاريه ڪرتي هئ. ڪمال هئ باپ ڪي! تب ڪهتي هئ تمهاري گت مت تر هين جانو. آتما ۾ هين مت هئ، آتما الگ هو جاء تو مت مل نه سڪي. ايشوريه مت سين چڙهتي ڪلا، مانو مت سين اُتر تي ڪلا يهه پي ڊراما ۾ نونڌ هئ. وو لوگ سمجهتي هئ اپي سورب بن ڪيا هئ. آگي چل ڪر معلوم پرينگا ڪ يهه نرڪ هئ و سورب؟ پاشا ڪي اوپر ڪتتا هنگاما ڪرتي هئ. دڪي هئ نان. سورب ۾ دڪ هوتا نهين. آرٽ ڪڪ پي نهين هونگي. اب پراڻي دنيا ڪا وناش هونا هئ ڪر سورب بن جائينگا. ڪر آڏا ڪلپ وهه پي گم هو جاتا هئ. ڪهتي هئ ساگر ڪي نيچي دوار ڪا هئ. سوني ڪي چيزين چلي گئي. سو ضرور آرٽ ڪڪ سين جائينگي. سمندر ڪو ٿوريئي ڪود نڪلاينگي. ڌرتي ڪو ڪودتي هئ، وهان سين مال نڪالتي هئ.

باپ ڪهتي هئ مئن سيڪا اُپڪار ڪرتا هون. ميرا ڪر سڀ اُپڪار ڪرتي، گالي ديني. مئن تو اُپڪاري ڪا پي اُپڪار ڪرتا هون. تو ميري ضرور مهما هوني چاهيئي. پڳتي مارگ ۾ ديڪو ڪتتا مان هئ. تر بچي پي باپ ڪي ڪتني مهما ڪرتي هو. چتر ۾ 32 گڻ دکائي هئ. اپي تر پي باپ جئسي گڻوان بن رهي هو تو ڪتتا پرشارت ڪرنا چاهيئي. ٿاثير ويست نهين ڪرنا چاهيئي. بهت هائيئيسٽ باپ پڙهاتي هئ تو روز ضرور پڙهنا چاهيئي. يهه اوناڻي باپ پي هئ، ٽيچر پي هئ. پڇاڙي ۾ آني والي پڙاڻون سين پي تيڪي جا رهي هئ. اب ساري دنيا ڪي اُنتي هو رهي هئ، باپ دواران. شري ڪرشن ڪو پي گڻوان بناني والا باپ هئ، سيڪو ديني والا هئ. باقي سڀ ليتي هئ. يهه گهراڻا بن رها هئ نمبروار پرشارت اَنوسار. بيحد ڪا باپ ديڪو ڪتتا مينا اؤر ڪتتا پيارا هئ. اونچي سين اونچي باپ دواران اب سيڪي اُنتي هو رهي هئ. باقي تو سيڪو سيڙهي اُتر تي هئ. ڪمال هئ باپ ڪي. پل ڪاڻو پيئو سڀ ڪچ ڪرو، صرف باپ ڪي گڻ گائو. اُنسي نهين، بابا ڪي ياد ۾ رهندي سين ڪانا نهين ڪا سڪتي. رات ڪو فرصت بهت ملتي هئ. آن گهنتا تو فرصت هئ. باپ ڪهتي هئ ڪم سين ڪم آن گهنتا اس گورنمينٽ ڪي سروس ڪرو. جو پي آئي اُنڪو آتما ڪي اُنتي ڪي ليئي راستا بنائو. جيون مڪتي معنيٰ وشو ڪا مالڪ اؤر مڪتي معنيٰ برهمانڊ ڪا مالڪ. پي سمجهانا تو سهج هئ نان. پرنتو تقدير ۾ نهين هئ تو تدبير ڪيا ڪر سڪينگي.

باپ سمجهاتي هئ ڪ باپ ڪي ياد ڪي سواءِ آتما ڪي ڪت نڪل نهين سڪتي. پل گيان سارا دن سناو پرنتو آتما ڪي اُنتي ڪا اُپايه ياد ڪي سواءِ اؤر ڪچ نهين هئ. باپ بچون ڪو بهت پيار سين روز روز سمجهاتي هئ پرنتو اپني اُنتي ڪرتي هئ و نهين ڪرتي هئ، وهه هرايڪ حد

سمجھ سکتی هئ۔ يه صرف تم نهين سُنٽي هو پرنٽو سڀ سينٽرس والي بچي سُنٽي هئ۔ يه ٽيپ رکي هئ۔ يه پي آڀني ۾ آواز ۾ ڪر جاتي هئ سروس ۾۔ يه بهت سروس ديتي هئ۔ بچي سمجھتي هئ شو بابا کي مرلي هر سُنٽي هئ۔ تمهاري دواران سُنٽي سين انڊٽريڪٽ هو جاتا هئ ڦر يهان آتي هئ ڊٽريڪٽ سُنٽي کي ليني۔ ڦر بابا برهما مڪ دواران سُنٽي هئ اتوا مڪ دواران گيان امبرت ديتي هئ۔ اس سميه دنيا تموپرڌان هو گئي هئ تو اس ۾ گيان کي ورشا چاهيئي۔ وه پاڻي کي ورشا تو بهت هوتي هئ۔ اس پاڻي سين تو کوئي پاون بن نهين سکتا۔ يه هئ ساري گيان کي بات۔

باپ ڪهٽي هئ اب جاڳو، مٿن تمکو شانتي ڌام لي جاتا هون۔ آتما کي اُنٽي پي اسپر هئ، باقي سڀ هئ جسماني باتين۔ روحاني باتين صرف تم هين سُنٽي هو۔ پدم پتي، پاڳيشالي صرف تم هين بنتي هو۔ باپ هئ غريب نواز۔ غريب هين سُنٽي هئ تب باپ ڪهٽي هئ اهليائون، گنڪائون کو پي سمجھائو۔ سٽيگ ۾ اٿسي باتين نهين هوتي۔ وه هئ بيحد ڪا شواليه۔ اب هئ بيحد ڪا وٽشاليه۔ بلڪل هين تموپرڌان هئ۔ اس سين جاستي مارجن نهين هئ۔ اب اس پنت دنيا کو چينج هونا هئ۔ ڀارت ۾ رام راجيه اوڙ راوڻ راجيه هوتا هئ۔ جب انيڪ ڌرم هو جاتي هئ تب اُشانتی هو جاتي هئ۔ لڙائي تو لکتي هين رهتي هئ۔ اب تو بهت زور سين لڙائي لکينگي۔ ڀاري لڙائي لگ ڦر بند هو جائينگي۔ ڪيونڪ جب ڪرماتيت اوستا هونگي تب هين راجائي پي استاپن هونگي۔ آڀي تو کوئي ڪه نه سڪي۔ وه اوستا آئينگي تو پڙهائي پوري هو جائينگي۔ ڦر ٽرنسفر هو جائينگي آڀني پرشارت انوسار۔ اس پنيور کو آگ تو لکني هئ۔ قناعت وناش هو جائينگا۔ اسکو خوني ناحق ڪيل ڪها جاتا هئ۔ ناحق سڀ مر جائينگي۔ رت (خون) کي نديان بهينگي۔ ڦر گيه ڌوڏ کي نديان بهينگي۔ هاهاڪار سين جئ جئڪار هونگي۔ باقي سڀ آگيان نندرا ۾ سوتي سوتي هين ختم هو جائينگي۔ بڙي ڀڪتي سين استاپنا هوتي هئ۔ وگهن پي پرينگي، آتياچار پي هونگي۔ مئجارٽي پُرش تنگ ڪرتي هئ۔ ڪهان ڪهان استريان پي تنگ ڪرتي هئ۔ اب ماتائون دواران سورڳ ڪا دوار کُلتا هئ۔ هئ تو پُرش پي بهت پرنٽو ماتا جنم ديتي هئ تو انکو پُرش سين اِضافا زياده ملتا هئ۔ سورڳ ۾ تو نمبروار سڀ جائينگي کوئي دو جنم ميل کي پي بن سکتي هئ، حساب ڪتاب جو ڊراما ۾ نوٽ هئ وهي هوتا هئ۔ آتما کي اُنٽي هوني سين ڪتنا فرق ۾ جاتا هئ۔ کوئي تو ايڪدم هائئيست بن جاتا هئ، کوئي تو بلڪل لوئيست۔ ڪهان راجا تو ڪهان پرجا۔ ميني ميني بچون کو باپ سمجھاتي هئ اب پرشارت ڪرو۔ يوگ سين پوٽر بنو تب ڌارڻا هو۔ منزل بهت اونچي هئ۔ آڀني کو آتما سمجھ بهت پيار سين باپ کو ياد ڪرنا هئ۔ آتما ڪا پرماتما کي ساٿ لو هئ نان۔ يه هئ روحاني لو، جس سين آتما کي اُنٽي هوتي هئ۔ جسماني لو سين ڳر پرتي هئ۔ تفدير ۾ نهين هئ تو پاڳنٽي هو جاتي هئ۔ يگيه کي بڙي سنپال چاهيئي۔ ماتائون کي پائي پائي سين يگيه کي سروس هو رهي هئ۔ يهان غريب هين شاهوڪار بنتي هئ۔ سارا مدار پڙهائي ۾ هئ۔ تم آڀي سدا سهاڳن بنتي هو يه سڀڪو فيلنگ آتي هئ۔ مالها ڪا داڻا بنني والون کو ڪتني آڇي فيلنگ چاهيئي۔ شو بابا کو ياد ڪرتي، سروس ڪرتي رهو تو بهت اُنٽي هو سکتي هئ۔ شو بابا کي سروس ۾ شير پي نچاور ڪرنا چاهيئي۔ سارا دن نشا رهي يه ماسي ڪا گهر نهين هئ۔ ديڪنا هئ هر نين آڀني ڪتني اُنٽي کي هئ؟ بابا ڪهٽي هئ بيتي کو

ياد نه ڪرو، آڱي ڪي ڪوئي آس مت رکو. شير نرواه آرٿ ڪرم تو ڪرنا هئ. جو ٽائپر ملي اسپر باپ ڪو ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. بابا بانڌيليون ڪو پي سمجھاتي هئ ڪ تمھين پتي ڪو بهت نمرتا پيار سين سمجھانا هئ. ڪوئي ماري تو ان پر قولون ڪي ورشا ڪرو. اپني ڪو بچاني ڪي بڙي ڪي ڪي چاهيئي. آنڪين بڙي سيٽل چاهيئي. ڪي ڪي هلي نهين. اس پر انگڌ ڪا پي مثال هئ بلڪل اڏول ٿا. تم سڀ مهاوير هو، جو ڪچ پاسٽ هوئا انڪو ياد نهين ڪرنا هئ. سڌيو هرشت رهنا هئ. ڊراما پر اٿل رهنا هئ. باپ خد ڪهتي هئ مئن پي ڊراما ڪي پنڌن ۾ بانڌا هوئا هون. باقي اوڙ ڪوئي بات نهين. ڪرشن ڪي ليئي لڪا هئ سوڌرشن چڪر سين مارا. يهه سڀ ڪٿائين هئ. باپ هنسا ڪر نه سڪي. يهه تو باپ ٿيچر هئ، مارني ڪي بات نهين هئ. يهه باتين سڀ اس سميه ڪي هئ. ايڪ طرف ڏير منش هئ، دوسري طرف تم هو، جنڪو آنا هونگا آتي رهينگي. ڪلپ پهلي مثل پد پاتي رهينگي. اسپر چمتڪار ڪي بات نهين. باپ رحمدل هئ. دڪ هرتا، سڪ ڪرتا هئ. ڦر دڪ ڪئي دينگي! آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ ڳڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- 1 - ڪم سين ڪم آن گھنٽي ايشوريه گورنمينٽ ڪي سروس ڪر اپنا ٽائپر سڦل ڪرنا هئ. باپ جئسا گڻوان بننا هئ.
- 2 - جو بيتا اسي ياد نهين ڪرنا هئ. بيتي ڪو بيتي ڪر سڌيو هرشت رهنا هئ. ڊراما پر اڏول رهنا هئ.

وردان - نشچت وجئ ڪي نشي ۾ ره باپ ڪي پدمڻا مدد پراپت

ڪرني والي مياچيت پو

باپ ڪي پدمڻا مدد ڪي پاتر بچي ميا ڪي وار ڪو چئلينج ڪرتي هئ ڪ آپڪا ڪام هئ آنا اوڙ همارا ڪام هئ وجئ پراپت ڪرنا. وي ميا ڪي شير روپ ڪو چيئي سمجھتي هئ ڪيونڪ جانتي هئ ڪ يهه ميا ڪا راجيه اب سماپت هونا هئ، هر انيڪ وار ڪي وجئي آتمائون ڪي وجئ 100% نشچت هئ. يهه نشچت ڪا نشا باپ ڪي پدمڻا مدد ڪا اڌڪار پراپت ڪراتا هئ. اس نشي سين سهج هين ميا جيت بن جاتي هو.

سلوگن - سنڪلپ شڪتي ڪو جمع ڪر سو پرت وا وشو پرت اسڪا پريوگ ڪرو.

برهما باپ سمان بنني ڪي ليئي وهيش پرهاڻ

برهما باپ ڪي سمان آپڪي يهه نئن روحانيت ڪا انيو ڪرائي، چلن باپ ڪي چريٽرون ڪا ساڪياتڪار ڪرائي، مستڪ مستڪ مڻي ڪا ساڪياتڪار ڪرائي، يهه اوپڪت صورت ڏوي، آلوڪ استتي ڪا پرتڪيه روپ ڏکائي. اسڪي ليئي اپني انترمڪي، آلوڪڪ وارو روحاني استتي ۾ سداڪال رهنئي ڪا آپياس ڪرو.